

1. ANNA BOGUCKA - SKOWROŃSKA, lat 47, adwokat, pracująca w Zespole Adwokackim Nr 3 w Słupsku, zam. w Słupsku, ul. Morzinka 4/45, tel. 234-09.
Jest członkiem najwyższych władz adwokatury: sędzią Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Naczelnej Radzie Adwokackiej w Warszawie. Aktywna od początku istnienia "Solidarności" jako doradca najpierw MKZ, później Zarządu Regionu Słupskiego w latach 1980-81. Współpracownik prasy solidarnościowej.
Internowana w grudniu 1981 r., przetrzymywana w obozie w Strzebielinku, więzieniach w Gdańsku i Fordonie. Po odzyskaniu wolności aktywnie włącza się w akcję obrony osób prześladowanych. Broni w licznych procesach politycznych na terenie kraju/m.in. Z. Romaszewskiego, L. Wałęsę, B. Lisa/. Od roku 1982 przewodniczy Słupskiemu Ośrodkowi Biskupiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom. Zatrzymana, wzywana na "rozmowy ostrzegawcze" żyje w atmosferze zagrożenia. W roku 1985 postawiona przed kolegium za udział w nielegalnym zgromadzeniu, zostaje uniewinniona. Od 1988 roku członek Zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Słupsku, prowadzi konferencje religijne w różnych miastach, współorganizuje Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej. Jest współpracownikiem Komitetu Helsińskiego Praw Człowieka, w roku 1988 uczestniczy w Międzynarodowej Konferencji Praw Człowieka w Krakowie.
Cel życiowy i program wyborczy: reforma systemu prawa w Polsce, walka o prawa człowieka.

2. HENRYK GRZADZIELSKI, lat 35, technik mehanik, obecnie prowadzi prywatny zakład rzemieślniczy w Saborzu, zam. Słupsk, ul. Nowotki 1/104, tel. 36-848.
Aktywny współzałożyciel NSZZ "Solidarność", organizator strajku solidarnościowego w sierpniu 1980 roku w "Famarolu". Obecny 31 sierpnia 1980 roku w sali BHP w Stoczni Gdańskiej w chwili podpisania porozumienia społecznego. Wybrany członkiem Prezydium Komisji Zakładowej "Famarolu", a następnie członkiem Zarządu Regionu Słupskiego, pracuje w Komisji d/s Reformy Gospodarczej.
Od początku stanu wojennego inicjuje akcje protestacyjne w macierzystym zakładzie pracy i poza nim, wielokrotnie zatrzymywany przez SB. 30 listopada 1982 roku aresztowany, przebywa 4 miesiące w areszcie. Wyrok 1,5 roku w zawieszeniu. 1 lipca 1985 roku organizuje i kieruje strajkiem w swoim zakładzie pracy - natychmiast zwolniony dyscyplinarnie po 10 latach pracy, 3 lipca skazany na rok więzienia. W ciężkim więzieniu w Braniewie protestuje przeciwko brutalności służby więziennej, wspólnie z kolegami walczy o status więźnia politycznego, głoduje 61 dni, karany karczerem. Amnestia 1986 roku pozwala mu na wyjście po 8 miesiącach. W marcu 1987 roku przystępuje do działalności w Komisji Interwencji i Praworządności NSZZ "Solidarność" / komisja Romaszewskiego/, zaproszony na Międzynarodową Konferencję Praw Człowieka w Krakowie. Od rozpoczęcia obrad "okrągłego stołu" aktywnie współpracuje przy tworzeniu struktur zakładowych i ponad zakładowych relegalizowanego NSZZ "Solidarność".
Program wyborczy: walka o prawa pracownicze, reformę prawa PRL, reformę gospodarczą.

1. Mandat nr 349 EDWARD MÜLLER, lat 31, elektromechanik okręto y, zatrudniony w Woj. Stacji Krwiodawstwa w Słupsku, od 2 maja 1989 roku na mocy porozumienia "okrągłego stołu" przywrócony do pracy w ZFC "Pomorzanka w Słupsku, zam, Słupsk, ul. Mostnika 4a/3, tel. 21-591. Urodzony w Gdańsku, Od września 1980 roku przenosi się do Słupska. Członek NSZZ "Solidarność" od początku istnienia Związku w ZFC "Pomorzanka". Po ogłoszeniu stanu wojennego, w sytuacji, gdy regionalne kierownictwo Związku zostaje internowane - aktywnie włącza się w działalność, zostaje za to dyscyplinarnie zwolniony z zakładu. Po 3 miesiącach przywrócony decyzją Sądu Pracy - powraca. Wkrótce zostaje internowany w Karnym Obozie Wojskowym w Chełmie. Stamtąd w grudniu 1982 roku zostaje wywieziony i postawiony przed sądem wojskowym pod zarzutem przynależności do Okręgowego Komitetu Oporu. Skazany na jeden rok i osiem miesięcy więzienia - korzysta z amnestii w lipcu 1983 roku. W lutym 1985 roku zostaje znów aresztowany w Warszawie w punkcie kontaktowym i osadzony w więzieniu MSW na Rakowieckiej. Otrzymuje wyrok 1 rok i 2 miesiące więzienia. W listopadzie 1985 roku wychodzi na wolność i kontynuuje działalność związkową, Brawurowy skok z I piętra ratuje go przed kolejnym aresztowaniem wibną 1986 roku. Ukrywa się do listopada 1986 roku. Po ujawnieniu w Prokuraturze Warszawskiej wraca do Słupska. Zakłada Międzyszakładową Komisję NSZZ "Solidarność" w Słupsku, której jest przewodniczącym. Wielokrotnie, do marca 1989 roku staje przed kolegium / między innymi za organizowanie niezależnych obchodów Święta Konstytucji 3-go Maja /. Od lutego 1989 roku przewodniczy Tymczasowemu Zarządowi Regionu Pomorza Środkowego Koszalin - Słupsk. Członek Komisji Rejestracyjnej NSZZ "Solidarność" przy Lechu Wałęsie Współpracownik Komitetu Helsińskiego Komitetu Praw Człowieka, jego celem jest pluralizm polityczny i pełna niezależność ruchu związkowego.

2. Mandat nr 350 - JAN KRÓL, lat 39, zam. w Warszawie, wicedyrektor spółki 'ROVAN', urodzony w Mielcu. Absolwent Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Krakowie Ze względu na przekonania polityczne, katolickie nie dopuszczony do pracy naukowo-dydaktycznej w państwowej uczelni. Podejmuje działalność w Stowarzyszeniu PAX. Kieruje pionem młodzieży, organizuje mowy nurt stawiający na zerwanie z oportunistyczną linią PAX-u. Doprowadza to do porozumienia PAX-u z Kościołem i czynnego zaangażowania organizacji w działalność powstającej "SOLIDARNOSCI". Bliski współpracownik Ryszarda Reiffa /jedyne go członka Rady Państwa, który nie podpisał dekretu o stanie wojennym/. Po stanie wojennym pozbawiony funkcji i pracy, a także aresztowany. Od 1983 r. pracuje w firmach zagranicznych w Polsce na stanowisku wicedyrektora. Związany z Klubem Myśli Politycznej "DZIEKANIA", Towarzystwem Gospodarczym w Warszawie, Fundacją Pracy Niepełnosprawnych "NADZIEJA" oraz Towarzystwem Patronalnym Opieki nad Dziećmi. Jest publicystą społeczno-politycznym /publikacje ekonomiczne/. Bojownik o gospodarkę, reformę kraju, o wolność, równość wszystkich grup i stowarzyszeń, o godność człowieka, związany z nauką społeczną Kościoła. Jego idea-reforma gospodarki PRL, realizacja wieloletnich przemysłów nad sposobami wyjścia Polski z kryzysu!

Solidarność